

ความมั่นคงของชีวิต

ระพี สาคริก

.....

หลังช่วงผลกระทบที่สังคมได้รับจากสภาวะเศรษฐกิจ ทำให้คนรู้สึกเดือดร้อนหนักมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะคนระดับล่างซึ่งถูกปิดกั้นโอกาสการพัฒนาตนเองมาเป็นเวลานาน จากผลการจัดการศึกษาก็ดี การจัดการทางสังคมก็ดี และการจัดการเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาทุกสิ่งทุกอย่างร่วมกัน

ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งน่าจะได้แก่การที่รากฐานจิตใจคนส่วนใหญ่ ซึ่งควรมีอิสระ ทำให้พึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ถูกอิทธิพลทางวัตถุทำลาย จนกระทั่งขาดความอดทน เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้ที่แสวงโอกาส จะด้วยวิธีใดก็ตาม เพื่อให้ตนก้าวขึ้นไปสู่ด้านบน ย่อมขาดจิตวิญญาณที่ให้ความรักความสนใจเรียนรู้สภาพชีวิตคนระดับล่างซึ่งกำลังเดือดร้อนหนักมากยิ่งขึ้น

แม้การก้าวขึ้นไปสู่ด้านบนในช่วงหลังๆ จะทำให้จำเป็นต้องพบกับภาวะสับสนวุ่นวายหนักมากยิ่งขึ้น แต่อิทธิพลความรู้สึกซึ่งต้องการสิ่งที่ตนลุ่มหลงมัวเมาทั้งในด้านการถือครองอำนาจเหนือคนอื่น และมีโอกาสได้รับเครื่องประดับจากภายนอกนานาชนิด เลยไปถึงสิ่งที่ยั่ววนใจให้นำเอาการฉ้อราษฎร์บังหลวงเข้าไปแอบแฝง มีผลสนองตอบต่อจิตใจเหนือกว่า

จึงทำให้คนระดับบนขาดความจริงใจที่จะมีจิตสำนึกผูกพันอยู่กับความทุกข์ร้อนของคนระดับล่าง รวมถึงความหวังโยต่อสังคม

สิ่งอันเป็นสัจธรรมของชีวิต เมื่อสนใจด้านหนึ่งย่อมขาดอีกด้านหนึ่ง ดังนั้น เมื่อมีความคิดที่ต้องการมุ่งขึ้นไปสู่ด้านบน ย่อมทำให้ไม่สนใจที่จะนึกถึงคุณค่าของชีวิตคนและสรรพสิ่งต่างๆ ซึ่งอยู่ด้านล่าง แม้อาจแสดงออกก็เป็นเพียงจากปากพูดหรือใช้มายาภาพ แต่ภายในส่วนลึกของจิตใจย่อมถูกกลบกลืนโดยอิทธิพลอำิสทุกรูปแบบ

หากสิ่งที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด บังเกิดผลทำให้มีผู้สนใจศึกษาค้นหาความจริง ย่อมพบได้เองว่า การนำเรื่องนี้มาชี้แจงเหตุผล คงไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะกล่าวร้ายต่อบุคคลใด หากพิจารณาจากความจริงซึ่งปรากฏอยู่ในสังคมปัจจุบัน

อาจมีบางคนรู้สึกเดือดร้อน แม้รู้สึกชื่นชมยินดี คงเป็นเรื่องธรรมชาติที่อยู่ในใจของแต่ละคนอันควรเข้าใจได้ จึงให้ความสำคัญแก่คนเหล่านั้นอย่างเสมอเหมือนกันหมด ซึ่งแน่นอนที่สุด ผู้ที่เข้าใจได้และยอมรับได้ ย่อมเกิดผลดีผลงามขึ้นแก่ใจตนเองอย่างเป็นธรรมชาติ

ชีวิตเราแต่ละคนนับแต่เริ่มต้นเกิดมา ยิ่งดำเนินต่อมา ย่อมมีอดีตเกิดขึ้นและติดตามมาเสมือนเป็นเงาตามตัว แต่คนไม่ใช่วัตถุ หากมีจิตวิญญาณเป็นพื้นฐานสำคัญที่กำหนดวิถีทางของการดำเนินชีวิต

การเจริญเติบโตของร่างกาย หากให้ความสำคัญแก่สิ่งที่เป็นพื้นฐานอย่างสม่ำเสมอ ย่อมรู้ได้ว่า มีการเจริญเติบโตของอดีตที่ผสมกลมกลืนกันไปกับความคิดที่พึงก้าวต่อไปสู่ออนาคต ทำให้ชีวิตแต่ละคนมีความสมบูรณ์ครบถ้วน จึงมีความมั่นคงยิ่งขึ้น

อดีตคือสัจธรรมที่เป็นพื้นฐานของชีวิตทุกคน และหน้าที่ของอดีตก็คือการรักษาคุณค่าความเป็นคน เพื่อคงความสมบูรณ์ครบถ้วนทั้งสองด้านเอาไว้ให้มั่นคงอยู่ได้ตลอดไปจนถึงที่สุดจุดจบของชีวิตแต่ละคน

หากมีวิถีชีวิตที่ดำเนินต่อไป แล้วสามารถรักษาอิสรภาพภายในรากฐานจิตใจตนเองเอาไว้ให้มั่นคงอยู่ได้ ย่อมมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างได้ทั้งสองด้าน อีกทั้งรู้ว่าด้านที่เป็นอดีตคือพื้นฐานของอีกด้านหนึ่ง จึงให้ความสำคัญที่จะรักษาด้านนี้ไว้ได้ดีที่สุด

ด้านหนึ่งของอดีตย่อมอยู่ด้านนอก หมายถึงสิ่งซึ่งเป็นรูปวัตถุ เช่นข้อมูลที่เก็บไว้ในเอกสาร สิ่งพิมพ์รวมถึงรูปวัตถุอื่นๆ ร่วมกับวัตถุและสิ่งก่อสร้างต่างๆ ซึ่งคนทำขึ้นมาใช้ประโยชน์ ที่มีการเปลี่ยนแปลงต่อมาตามกาลเวลา ดังเช่นโบราณวัตถุและโบราณสถานในแต่ละยุคสมัย

ส่วนอีกด้านหนึ่ง ได้แก่อดีตซึ่งควรมีอยู่ในส่วนลึกของจิตใจสำนึกคน เท่าที่แต่ละคนจะสามารถซึมซับไว้ได้ แม้สิ่งที่มีอยู่แล้วก่อนการเกิดมาของชีวิต หากมีอดีตปรากฏ

อยู่ในรากฐานจิตใจถึงระดับหนึ่งแล้ว หลังจากมีโอกาสสัมผัสกับรูปวัตถุ ซึ่งชนรุ่นก่อนเก็บสะสมไว้ ย่อมมีผลเสริมสร้างจิตใต้สำนึกให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลถึงกันทำให้ซึมซับเข้าไปเสริม ช่วยให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นได้

ซึ่งประเด็นนี้ ภายในจิตใต้สำนึกของแต่ละคน พึงต้องมีความรักพื้นดินเป็นพื้นฐานดั้งเดิมอยู่แล้ว ยิ่งมีวิญญูณความรักพื้นดินลึกซึ้งมากแค่ไหน หากมีโอกาสสัมผัสกับอดีตที่อยู่ด้านนอก ใจย่อมเปิดโอกาสให้กระแสจากภายนอกลงไปสู่ด้านใน จึงมีผลเพิ่มพลังช่วยเสริมสร้างรากฐานชนรุ่นหลังแต่ละคนให้มีความรู้สึกสำนึกได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น **ซึ่งคนที่มีคุณสมบัติเช่นนี้อยู่ในรากฐานจิตใจ ย่อมมีความทรงจำที่ดีมาก**

สภาพการณ์ดังกล่าว ถือได้ว่ามีผลสืบทอดวิญญูณบนพื้นฐานเชื้อชาติเผ่าพันธุ์อันควรเข้าใจและยอมรับว่ามีผลเสริมสร้างความมั่นคงของชีวิต รวมถึงสังคมซึ่งแต่ละคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบอย่างสำคัญ

ภายในภาพรวมของกระบวนการชีวิตร่วมกับการสืบทอดเท่าที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ผู้เขียนได้ค้นหาความจริงออกมาจากใจตัวเองเพื่อบันทึกไว้ ณ โอกาสนี้ เนื่องจากถือเป็นสิ่งที่มีผลเสริมสร้างรากฐานตนเองให้มีความมั่นคงเข้มแข็งยิ่งขึ้นเป็นอันดับแรก ส่วนผู้ที่สนใจศึกษาจากการอ่านและนำไปคิดพิจารณา สิ่งใดที่สัมผัสได้แล้ว รู้ได้แล้ว ซึ่งอยู่ในใจของแต่ละคน ถือเป็นพื้นฐานความมั่นคงที่มีอยู่ในรากฐานตนเองแล้ว

ก่อนจะจบเรื่องนี้ไว้ ณ โอกาสนี้ ใคร่ขอฝากแง่คิดไว้ว่า สิ่งที่มีผู้อื่นพูด เขียน รวมถึงการปฏิบัติออกมาจากใจ ไม่ว่าจะสบอารมณ์เราหรือไม่ก็ตาม หลังจากสัมผัสแล้วควรนำมาคิด นำมาสำรวจตัวเอง และค้นหาความจริงจากใจเพื่อการตรวจสอบ ทำให้เชื่อมั่นในเหตุและผลชัดเจนยิ่งขึ้น

แต่ละสิ่งแต่ละอย่างที่พบได้จากภายนอก แม้จะเกิดจากความจริงที่อยู่ในใจใครก็ตาม หากใช่เป็นความจริงสำหรับเราไม่ จึงควรสนใจนำมาตรวจสอบกับสิ่งซึ่งค้นพบได้จากใจตัวเอง เพื่อการพิจารณายอมรับ

ณ จุดนี้ เราแต่ละคนต่างก็มีโอกาสเปิดไว้ให้ตลอดเวลาที่จะเรียนรู้ความจริงจากใจตนเอง และบนวิถีทางนี้ ไม่มีใครคนไหนแม้มีอำนาจล้นฟ้าแค่ไหนจะมาปิดกั้นโอกาสเราได้ แทนที่จะเดินหลงทาง มุ่งไปแสวงหาโอกาสจากภายนอกมากกว่า

กับอีกด้านหนึ่ง ไม่มีอะไรในธรรมชาติที่อยู่รอบตัวเรา ซึ่งเราจะต้องปฏิเสธทำให้ละทิ้งโอกาสในการเรียนรู้ โดยเฉพาะจากการปฏิบัติในสิ่งที่เป็นความจริงซึ่งเกิดจากใจเราเอง สถานสัมพันธ์ถึงสิ่งอันเป็นธรรมชาติที่อยู่ในใจเพื่อนมนุษย์แต่ละคน

ภายในใจเราเอง จึงไม่ควรมีความรู้สึกว่าคุณนั้นแล้วคนโน้นชั่วร้าย และไม่ควรมีความรู้สึกว่าคุณดีบุคคลใดเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจทำให้มีการเลือกที่รักมักที่ชัง หากสามารถเข้าถึงได้ ย่อมมีผลเสริมสร้างความรู้ให้แก่จิตใจตนเอง เพื่อหวังผลจากความรู้อันสมบูรณ์ครบถ้วน

ส่วนใครอื่นจะชื่นชมหรือตำหนิตินเราจากการเข้าไปสัมผัสกับมุมใดมุมหนึ่งก็ตาม หากมีรากฐานจิตใจที่มั่นคงอยู่ได้ คงรู้เองว่า เป็นเรื่องจากธรรมชาติที่อยู่ในใจของแต่ละคน จึงเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเรา ทำให้เต็มใจรับไว้เพื่อการเรียนรู้ อีกทั้งมีผลช่วยให้รากฐานจิตใจร่วมกับความคิดตนเองหยั่งลงลึกซึ่งยิ่งขึ้น.

22 สิงหาคม 2545